

deres Forslag er overflødig, er det mere, tror jeg, at det staar noget i Strid med Finanslovens Hensigt og Opgave.

Dernæst foreligger der et Ændringsforslag af det ærede Medlem for Frederikshavn (H. Madsen), gaaende ud paa et Tilskud til Udvidelse af Strandby Fiskerihavn, 11,600 Kr. Jeg skal derom sige, at jeg har for et Par Dage siden modtaget Vandbygningsdirektørens og Hjørring Amts Erklæringer over det Andragende, som fra de paagældende Beboere er indsendt, og har derefter i Gaar tilskrevet Finansudvalget om paa mine Vegne at stille Ændringsforslag til 3die Behandling, gaaende ud paa at yde, hvad det ærede Medlem ønsker, nemlig et Tilskud lig Halydelen af Bekostningen. Det ærede Medlem har jo regnet lidt rundeligt, idet han har afrundet det op fra 11,550 Kr. til 11,600 Kr. Det kan jeg aldeles ikke gaa med til; jeg har nu en Gang Principper, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) i sin Tid bebrejdede mig. I Henhold hertil antager jeg, at det ærede Medlem vil kunne tage sit Forslag tilbage.

Endelig har det ærede Medlem for Fakse (Stauning) stillet et Forslag om at bevilge 11,500 Kr. til Kystsikringsforanstaltninger ved Fakse Ladeplads. Jeg vidste neppe, hvad det var, der hermed sigtedes til, thi det Andragende, som det ærede Medlem henviste til, som er indgivet til det høje Ting og henvist til dets Finansudvalg, har ingen henledet min Opmærksomhed paa, og jeg har ikke været indbudt til Konference desangaaende med Finansudvalget. Imidlertid har jeg fundet, at der dog i mit Ministerium foreligger noget i saa Henseende, idet vi nemlig have modtaget en Skrivelse fra Landbrugsministeriet om Sagen. Den er derefter tilsendt Vandbygningsdirektøren til Erklæring, men hans Erklæring er endnu ikke indkommen, og saa længe det ikke er Tilfældet, kan jeg ikke tage Standpunkt til Spørgsmaalet. Jeg skal imidlertid sige, at efter hvad jeg kender til Sagen, og efter hvad der ogsaa fremgik af det ærede Medlems Udtalelse, synes det lidet sandsynligt, at dette er et Anliggende, som vedkommer Staten. Det synes at være et kommunalt og særlig et sognekommunalt Anliggende, som der neppe er Grund for Staten til at røre ved. Men som sagt endelig Stilling til Sagen er det for tidligt for mig at tage. Paa det nuværende Tidspunkt maa jeg i alt Fald fraraade at vedtage dette Ændringsforslag.

Jeg vender mig derefter til de mange

Samraad, der findes under mit Budget. Det første angaar Randers-Hadsund Baniens fejlagtige Opkrævning af Fragttaksterne for Jernbanevognes Befordring ad Havnebanen i Randers. Det er jo en gammel Skade, at denne Fejl er bleven begaaet. Den vedkommende Privatbane har beregnet 1 Kr. 25 Øre for hver Vogn, der befordres. Det kunde lige slaa til til at dække, hvad den skulde betale Statsbanerne i Vognleje, men det var jo ikke Mening. Retteligt forstaaet maa man gaa ud fra, at Statsbanerne skulde have begge Dele, skulde have Lov til baade at beholde deres Vognleje og tillige at faa Indtægten af Havnebanefragten. Det er det, jeg har faaet oplyst, paatalt og rettet. Nu er Spørgsmaalet — det var ogsaa den Side af Sagen, det ærede Medlem af Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) særlig berørte — om man ikke bør tilbagesøge, hvad der i den Snæs Aar, det her drejer sig om, er opkrævet for meget fra Privatbanens Side. Jeg skal derom kun sige, at man kan nu en Gang ikke plukke Haar af den skaldede, og Privatbanen Randers-Hadsund er i ualmindelig Grad skaldet i økonomisk Henseende. Om der kunde pilles et mindre Beløb ud af den, ved jeg ikke, men ganske bortset fra den juridiske Side af Sagen, som jeg ikke i Øjeblikket skal udtale mig om, forekommer det mig ikke at være Umagen værd at rejse dette Spørgsmaal. Efter et løseligt Overslag kan jeg bekræfte, at det er en Snæs Tusind Kroner, det drejer sig om — det var vist ogsaa det Tal, det ærede Medlem opgav —, men bestemt kan jeg ikke sige det.

Det ærede Udvalg har i sin Helhed forbeholdt sig sin Stilling med Hensyn til Ansættelsen af 60 ny Assistentter. Jeg skal dog meget bede det ærede Udvalg om ved dets fortsatte Overvejelser af dette Spørgsmaal at komme til det Resultat at lade Bevillingen staa. Der er jo i Anmærkningerne til Finanslovforslaget S. 406—07 anført Grundene til, at man ønsker disse ny Assistentter; det er væsentlig som Afløsningsassistenter for at dække de Huller, som Sygdom, Orlov, Militærtjeneste o. desl. medføre i Personalet. Sagen er, at man i stedse stigende Grad søger at imødekomme Personalets Ønsker i saa Henseende: Jeg ved jo nok, at man fra anden Side — ikke fra den højtærede Ordførers og Flertallets Side — atter og atter river os Sparesystemet i Næsen, men jeg ved lige saa fuldt, hvor uberettiget dette er. Her er blandt andet et Udtryk for, hvor